

ЗАПИС У МАГЛИ

Ни прст пред оком
ни крст
ни брст

Човека нема

Пас нема за шта да нас уједе
али глођемо се

Кошкање кошчина

Кочина

Маглама нас кужним гуше

Као за сламску спаса
чепамо се за гуше

Нама покошчане стазе
до звезда газе
смрдљиве душе

Глас вапијућег у маглуштини –

Устанке, браћо робови,
а не у странке!

Не делимо се на изме,
кратије и архије!
Смрт за пизме!
За елите и свите,
и за дахије.

Нека лети перје!
Истребимо лицемерје!

Не падајмо, браћо,
због болести туђе!

Оруђе у руке!
Кујмо срећу на несрећу муке!
Струке на куке!
Слобода за науке!
За невине и неуке!

Почујте кивне! –

Човек човеку – за наук –
у све векове векова вук!

(Зли тамане наивне)

(МУК)

(ФИЈУК)

(ХУК)

ЗАПИС У ГЛИБУ

Ја – Сен, и кости без числа.
Вршљам по гробљаштима,
тражим оно чистеће – Ништа.
Трунимо се до нетруна.
Кућа нам, као ми, иструнула.
Сви од реда бејасмо пијани и луди,
и весели, весели...
Играјте своје прашњаво коло – наоколо!
Нек вам се окрене срећа!
Кад буде дошао Преокретач,
позваће вас на Последњи устанак:
„Устаните, Паднути, заиграјте са мном!“
У свом месу свако нек умеси свој колач
да дочека Путника.
Лебови умочени у бачве суза.
Створена служба у врту процвалих каменова.
Виноград крепи киша сперачица.
Земља наша – продана за звечку.
Прегажена хумка – развејана.
Црни Банат вапије: Правду!
Не пева се. Не прича се.
Осмех – реже.
Ветар сече.